

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 32/17
20.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа, судија Вучка Мирчића, Милене Рашић, Мирјане Поповић и Јасмине Васовић, чланова већа, са судијским саветником Игором Рмандићем, у кривичном предмету против **окр. АА и др**, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр. 283/10 од 10.02.2017. године, у седници већа одржаној на дане 19.02. и 20.02.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ПОВОДОМ жалби Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр. 283/10 од 10.02.2017. године, у односу на окривљеног ББ, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење,

на основу одредби члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, према **окривљеном ББ**,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

У периоду од 20.09.1996. године, па до 18.03.1997. године, на територији Републике Србије, поступајући по створеном плану окривљене АА, за деловање у име предузећа “Треф рент а кар” са кипарским предузећем “Инекс глобал” и која је уговорила куповину цигарета уку пне вредности 4.920,879,00 УСД, где су возачи транспортних моторних возила бугарски држављани ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ вршили

транспорт цигарета кроз Бугарску уз пратњу бугарске полиције, до свог излазног граничног прелаза Калотина, где су код својих царинских органа пријављивали излаз цигарета у транзиту кроз Бугарску са бугарским царинским исправама и свом пратећом документацијом за наведене цигарете а за купца предузеће “Треф рент а кар”, где су их на међуграничном простору чекали, по налогу окривљених АА, НН ... и НН ..., који су преузимали целокупну царинску и пратећу документацију и исту односили у шпедицију “Шоп”, власништво окривљеног ББ на граничном прелазу Градина, где је од стране окривљеног ББ или других радника шпедиције сачињавана царинска документација са неистинитим садржајем – царинске пропратнице, да се у камиону налази нека друга роба а не цигарете које се у транзиту превозе на територију Мађарске кроз територију тадашње СРЈ, па је тако у наведеном периоду на територији тадашње СРЈ а на описан начин, мимо редовне царинске процедуре ушло 35 транспортних моторних возила и то:

- дана 21.09.1996. године 918 картона марке “Bond” и 420 картона цигарета марке “LM” у вредности од 131.652 УСД у теретном моторном возилу регистарских ознака ..., којим је управљао возач бугарски држављанин ЖЖ, а у ЛЦИ број 12470 од 21.09.1996. године сачињеном од стране шпедитера “Шоп” је лажно приказан транзит 750 колета еуро палета,

- дана 25.09.1996. године 920 картона цигарета марке "Бонд" и 394 картона цигарета марке “LM” у вредности од 129.032 у теретном моторном возилу рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, а у ЛЦИ бр. 12721 од 25.09.1996. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 750 колета еуро палета,

- дана 27.09.1996. године 400 картона цигарета марке "Марлборо" и 920 картона цигарета марке "Бонд" у укупној вредности од 240.920 УСД, у теретном моторном возилу рег. ознаке С7385/СЕВ7150, којим је управљао бугарски држављанин ВВ, а у ЛЦИ бр. 12943 од 27.09.1996. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 750 колета еуро палета,

- дана 01.10.1996. године 920 картона цигарета марке "Бонд" и 420 картона цигарета марке "Винстон" у вредности од 191.520 УСД, у теретном моторном возилу рег. ознака ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, а у ЛЦИ бр. 13242 од 01.10.1996. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 750 колета еуро палета,

- дана 11.10.1996. године 460 картона цигарета марке "Бонд" и 914 картона цигарета марке "Пал Мал" у вредности од 167.640 УСД, транспортним моторним возилом ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, а у ЛЦИ бр.13832 од 11.10.1996. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 780 колета еуро палета,

- дана 24.12.1996. године 160 картона цигарета марке "Бонд" и 750 картона цигарета "Лаки страјк" у вредности од 176.900 УСД, транспортним моторним возилом ... којим је управљао бугарски држављанин ГГ, а у ЛЦИ бр. 18162 од 24.12.1996. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 720 колета еуро палета и 364 картона цигарета марке "Марлборо" и 920 картона цигарета

марке "Бонд" у укупној вредности од 173.800 УСД транспортним моторним возилом рег. ознака ..., којим је управљао бугарски држављанин ВВ,

- дана 10.01.1997. године 33 картона цигарета марке "ЛМ", 920 картона цигарета марке "Бонд" и 120 картона цигарета марке "Марлборо" транспортним моторним возилом рег. ознака ..., којим је управљао бугарски држављанин ДД и 1.302 картона цигарета "ЛМ" транспортним моторним возилом ..., којим је управљао бугарски држављанин ВВ, а све у укупној вредности од 239.625 УСД и 1230 картона цигарета марке "Бонд" у вредности од 200.700 УСД, транспортним моторним возилом ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ,

- дана 13.01.1997. године 1300 картона цигарета марке "Пал Мал", транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЂЂ, а у вредности од 117.000 УСД, а у ЛЦИ бр.351 од 13.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 730 колета еуро палета,

- дана 16.01.1997. године 860 картона цигарета марке "Бонд", 150 картона марке "Пал Мал", 855 картона цигарета марке "ЛМ", 530 картона цигарета марке "Марлборо", транспортним моторним возилима ..., којим је управљао бугарски држављанин ДД, а у ЛЦИ бр.531 од 16.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 780 колета еуро палета и транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ВВ, а у укупној вредности од 304.625 УСД, а у ЛЦИ бр.532 од 16.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 1600 колета смрзнуте шаргарепе,

- дана 21.01.1997. године 1292 картона цигарета марке "Пал мал", транспортним моторним возилом ..., којим је управљао бугарски држављанин ЗЗ у укупној вредности 116.280 УСД, а у ЛЦИ бр.719 од 21.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 740 колета еуро палета,

- дана 25.01.1997. године 1.230 картона цигарета марке "Бонд" и 170 картона цигарета марке "Марлборо" транспортним моторним возилом ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, укупне вредности 153.200 УСД, а у ЛЦИ бр.989 од 25.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 780 колета еуро палета,

- дана 28.01.1997. године 820 картона цигарета марке "ЛМ", 1.300 картона цигарета марке "Бонд" и 270 картона цигарета марке "Марлборо" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЂЂ, а у ЛЦИ бр.1179 од 28.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 750 колета еуро палета и транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ВВ, укупне вредности од 262.400 УСД, а у ЛЦИ бр.1180 од 28.01.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 1650 смрзнуте шаргарепе,

- дана 06.02.1997. године 1350 картона цигарета марке "ЛМ", 200 картона цигарета марке "Бонд" и 590 картона цигарета марке "Марлборо" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЕЕ, а у ЛЦИ бр. 1703 од 06.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно

приказан увоз 620 колета еуро палета и транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ДД, укупне вредности од 287.850 УСД, а у ЛЦИ бр.1704 од 06.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 620 колета еуро палета,

-дана 14.02.1997. године 150 картона цигарета марке "Марлборо" и 920 картона цигарета марке "Вест" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ВВ, укупне вредности 124.800 УСД, а у ЛЦИ бр.2230 од 14.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 1700 колета смрзнуте шаргарепе, 2.420 картона цигарета марке "Бонд" и 180 картона цигарета марке "Марлборо" транспортним моторним возилом рег. ознаке С6031ТА/СЕВ4276, којим је управљао бугарски држављанин ИИ, транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЕЕ, укупне вредности 261.000 УСД, 1.000 картона цигарета марке "Винстон" и 300 картона цигарета марке "Партнер" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ у вредности од 320.000 ДЕМ,

-дана 18.02.1997. године 340 картона цигарета марке "Бонд" и 850 картона цигарета марке "ЛМ", транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЂЂ, укупне вредности 173.750 УСД, а у ЛЦИ бр.2470 од 18.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 820 колета еуро палета,

-дана 22.02.1997. године 1.300 картона цигарета марке "Лаки страјк", транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЕЕ, укупне вредности 123.500 УСД, а у ЛЦИ бр.2736 од 22.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 500 колета елемената за кухињу,

-дана 26.02.1997. године 240 картона цигарета марке "Марлборо", 1.580 картона цигарета марке "Бонд" и 760 картона цигарета марке "ЛМ", транспортним моторним возилом рег. ознаке ... којим је управљао бугарски држављанин ДД, а у ЛЦИ бр.2954 од 26.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 740 колета еуро палета и транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, укупне вредности од 272.760 УСД, а у ЛЦИ бр.2955 од 26.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 500 колета- шифра робе бр.0910, 180 картона цигарета марке "ЛМ", 220 картона цигарета марке "Бонд" и 1.050 картона цигарета марке "Лаки страјк", транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЂЂ, укупне вредности 136.650 УСД, а у ЛЦИ бр.2965 од 26.02.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 540 колета кухињских елемената,

-дана 06.03.1997. године 660 картона цигарета марке "Бонд" и 630 картона цигарета марке "ЛМ" транспортним моторним возилом рег. ознаке ... којим је управљао бугарски држављанин ВВ укупне вредности 121.650 УСД,

-дана 10.03.1997. године 50 картона цигарета марке "Картие", 100 картона цигарета марке "Данхил" и 1.000 картона цигарета марке "Лорд" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, укупне

вредности од 115.000 УСД, а у ЈЦИ бр.3611 од 10.03.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 470 колета намештаја,

-дана 11.03.1997. године 474 картона цигарета марке "Бонд", 373 картона цигарета марке "ЛМ" и 423 картона цигарета марке "Марлборо" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ДД, укупне вредности 179.615 УСД, а у ЈЦИ бр.3677 од 11.03.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 710 колета еуро палета,

-дана 18.03.1997. године 480 картона цигарета марке "Бонд" и 970 картона цигарета марке "ЛМ" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЂЂ, укупне вредности од 135.530 УСД, а у ЈЦИ бр.4049 од 18.03.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 830 колета еуро палета, 583 картона цигарета марке "Бонд" и 717 картона цигарета марке "ЛМ" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ЕЕ, укупне вредности 120.585 УСД, а у ЈЦИ бр.4048 од 18.03.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 730 колета еуро палета,

-дана 19.03.1997. године 850 картона цигарета марке "Бонд" и 445 картона цигарета марке "ЛМ", транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ГГ, укупне вредности од 118.805 УСД, а у ЈЦИ бр.4140 од 19.03.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 500 колета намештаја, 446 картона цигарета марке "Бонд" и 654 картона цигарета марке "ЛМ" транспортним моторним возилом рег. ознаке ..., којим је управљао бугарски држављанин ДД, укупне вредности 150.270 УСД, а у ЈЦИ бр.4141 од 19.03.1997. године сачињеном од стране шпедитера "Шоп" је лажно приказан увоз 500 колета намештаја,

-чиме би окривљени ББ извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка у овом делу сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

II

УСВАЈАЊЕМ жалби Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр. 283/10 од 10.02.2017. године, у односу на окривљене АА, ЈЈ, КК и ЛЛ, и списи предмета у том делу **враћају** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр. 283/10 од 10.02.2017. године у ставу првом окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика те је осуђена на

казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

На основу одредби члана 541 став 1 ЗКП од окривљене АА одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то у износу од 7.062.451,54 еура. На основу одредби члана 262 став 2 ЗКП у вези са чланом 264 став 1 ЗКП окривљена АА обавезана је да надокнади трошкове кривичног поступка стим да ће о висини трошкова кривичног поступка бити одлучено накнадно посебним решењем по прибављању тачних података.

Применом одредби члана 264 став 3 ЗКП и члана 27 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима (“Службени гласник РС” 57/03 и 69/11) окривљена АА обавезана је да на име паушала плати суду износ од 50.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Ставом II/а побијане пресуде на основу одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени ЈЈ и КК ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 35 и 61 Кривичног законика.

Ставом II/б првостепене пресуде на основу одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени ББ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика.

Ставом II/в првостепене пресуде, на основу одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени ЈЈ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика.

Првостепени суд је одлучио да у ослобађајућем делу пресуде трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Тужилац за организовани криминал и то због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 и 11 ЗКП и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП све у вези са чланом 437 став 1 тачка 1 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 став 1 тачка 2 и 3 ЗКП у вези са чланом 437 став 1 тачка 2 ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 440 став 1 и 2 ЗКП у вези са чланом 437 став 1 тачка 3 ЗКП и неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 441 став 1 и 2 ЗКП у вези са чланом 437 став 1 тачка 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр. 283/10 од 10.02.2017. године укине и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или да првостепену пресуду у осуђујем делу преиначи тако што ће осуђеној АА изрећи строжију казну затвора и меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности из члана 85 Кривичног законика у дужем трајању,

-браниоци окривљене АА, адвокати Душан Машић и Милош Цвијић и то због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи и због одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење наведену жалбу усвоји, те побијану пресуду преиначи у осуђујућем делу, тако што ће окривљену АА ослободити од оптужбе и досудити јој трошкове кривичног поступка или да жалбу усвоји, побијану пресуду укине у осуђујућем делу и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал благовремено су поднели браниоци окривљене АА, адвокати Душан Машић и Милош Цвијић, бранилац окривљеног ЛЛ, адвокат Предраг Милованчевић, бранилац окривљеног ББ, адвокат Ђорђе Калањ и бранилац окривљеног КК, адвокат Маја Атанасковић, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована.

Тужилац за организовани криминал је у свом поднеску Ктж.бр.39/17 од 03.11.2017. године предложио да се жалба Тужиоца за организовани криминал усвоји, а да се жалба бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа, у смислу одредби члана 448 ЗКП-а и то дана 19.02.2018. године и 20.02.2018. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Саше Радуловића, окривљене АА, њених бранилаца, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, окривљеног ЛЛ, његовог браниоца, адвоката Предрага Милованчевића, као и адвоката Ђорђа Калања и Маје Атанасковић, а у одсуству уредно позваних окривљених ББ и КК, на којој седници је размотрио целокупне списе предмета, па је након разматрања навода и предлога у изјављеним жалбама, одговорима на жалбу, те након разматрања предлога Тужиоца за организовани криминал из цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, након што је саслушао наводе странака присутних на седници већа, те је сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП-а, донео одлуку као у изреци пресуде.

Када је у питању окривљени ББ, последњи пут прецизираном оптужницом Тужилаштва за организовани криминал Ктс.бр.12/07 од 15.04.2013. године, окривљеном ББ је стављено на терет да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика.

У састав продуженог кривичног дела које се окривљеном ББ ставља на терет, а према прецизираној оптужници, ушла су кривична дела за која је наведено да су извршена дана 21.09.1996. године, дана 25.09.1996. године, дана 27.09.1996. године, дана 01.10.1996. године, дана 11.10.1996. године, дана 24.12.1996. године, дана 10.01.1997. године, дана 13.01.1997. године, дана 16.01.1997. године, дана 21.01.1997. године, дана 25.01.1997. године, дана 28.01.1997. године, дана 06.02.1997. године, дана 14.02.1997. године, дана 18.02.1997. године, дана 22.02.1997. године, дана 26.02.1997. године, дана 06.03.1997. године, дана 10.03.1997. године, дана 11.03.1997. године, дана

18.03.1997. године и дана 19.03.1997. године, а за која је према овом окривљеном по налажењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења предвиђена одредбом члана 104 став 6 КЗ.

Одредбом члана 103 став 1 тачка 4 Кривичног законика прописано је да ако у закону није другачије одређено, кривично гоњење се не може предузети када протекне десет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко пет година.

Одредбом члана 104 став 6 Кривичног законика прописана је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те како се окривљеном ББ, оптужницом Тужиоца за организовани криминал Ктс.бр.12/07 од 15.04.2013. године ставља на терет да је радње продуженог кривичног дела злоупотребе положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, извршио у периоду од 21.09.1996. године па до 19.03.1997. године, а како је због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика (“Службени гласник РС” бр. 121/12) запређена казна затвора од две до десет година, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење нашао да је у међувремену у сваком случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у односу на окривљеног ББ и то дана 19.03.2017. године, пре него што су списи предмета стигли у Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, услед чега је поводом изјављених жалби Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења Кп1 бр. 283/10 од 10.02.2017. године, по службеној дужности преиначена и оптужба према окривљеном ББ за наведено кривично дело одбијена, као у ставу првом изреке ове пресуде.

Трошкови кривичног поступка у овом делу сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

По налажењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења основано се у изјављеним жалбама Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића указује да је изрека првостепене пресуде у осуђујућем делу у односу на окривљену АА неразумљива чиме је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка з чл. 438. став 1 тачка 11 ЗКП-а.

Наиме како се то основано у изјављеним жалбама указује у изреци пресуде нису назначене чињенице и околност које чине обележја кривичног дела, а од којих зависи и примена кривичног закона. Ово из разлога што је окривљеној АА оптужницом Тужиоца за организовани криминал КТ.С бр. 12/07 од 15.04.2013. године стављено на терет да је у инкриминисаном периоду од 1996. године па до 2001. године као одговорно лице предузећа ”Треф рент а кар” и одговорно лице оф шор компанија “БВА компани”, “Прима традинг вентурес лимитед БВИ” и “Фероглас лимитед”, искоришћавањем свог положаја одговорног лица, прибавила себи и својим предузећима и члановима криминалне групе противправну имовинску корист у износу

од најмање 125.549.848,00 динара или 7.062.451,54 еура, чиме је извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 61 КЗ-а.

Међутим, увидом у изреку првостепене пресуде у њеном осуђујућем делу у односу на окривљену АА, се утврђује да изрека пресуде не садржи основни облик радње извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а. Чланом 234 Кривичног законика („Сл.гласник РС“ бр.121 од 24.12.2012.године) инкриминисано је поступање одговорног лица које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе какву штету. Како се у изреци пресуде не наводи коју од алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела из наведеног члана је окривљена предузела, то је овај суд нашао да је изрека пресуде у овом делу неразумљива.

Такође, а када је у питању законитост прибављених доказа, односно закључак првостепеног суда дат на страни 195 да није потребно посебно анализирати налаз и мишљење вештака у коме су анализирани испоруке цигарета из става три оптужнице, нити “бугарску документацију” која је у ту сврху коришћена, разлози првостепене пресуде су противречни и међусобно контрадикторни.

Наиме првостепени суд, а како се то основано у изјављеној жалби Тужиоца за организовани криминал указује, најпре наводи да то што нема доказа у списима предмета на који начин и од кога је наведена документација прибављена, те да иста није нумерисана и има само два регистратора описно означена са “Илегални увоз Калотина Градина-излаз Келебија Томпа”, указује да се на таквим доказима не може заснивати судска пресуда, при томе не улазећи у законитост њеног прибављања(страна 195 образложења првостепене пресуде). Међутим, из образложења пресуде произилази да суд у потпуности прихвата налаз и мишљење вештака Градског завода за вештачење од 15.04.2008. године, дакле налаз и мишљење, који се заснива на наведеној документација, а који налаз првостепени суд прихвата и изводи као доказ. Такође из списка предмета произилази да је првостепени суд током главног претреса одбио предлог одбране окривљене АА, да се из списка предмета издвоји тзв.”бугарска документација”, налазећи да је наведени доказ прибављен на законит начин (страна 76 образложења првостепене пресуде).

Имајући увиду напред наведено, остаје нејасно да ли првостепени суд сматра да наведена документација, која је прибављена током преткривичног и током кривичног поступка, представља законит или незаконит доказ, од чега онда зависи да ли се на њему може засновати судска одлука. Првостепени суд на страни 76 образложења пресуде, за тзв.”бугарску документацију” наводи да се ради о доказима који су прибављени на законит начин и да о томе постоји траг у списима предмета, док на страни 195 образложења пресуде, за исту”бугарску документацију” наводи да у списима предмета нема доказа на који је начин прибављена.

Овакви разлози су потпуно противречни, на који начин је и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 2 тач. 2 ЗКП-а, јер за исте доказе

првостепени суд најпре наводи да су прибављени на законит а потом и на незаконит начин, а на шта се све основано указује у жалби Тужиоца за организовани криминал.

У вези са законитошћу доказа, тј. законитошћу начина прибављања документације, првостепени суд, на страни 70 и 71 образложења пресуде наводи, да су у току доказног поступка изведени и други докази, које је надлежно тужилаштво доставило суду дана 19.02.2014. годиен. Из тог дела образложења пресуде и из списка предмета произилази да се ради углавном о дописима Интерпол Београда за са центаралама Интерпола у другим земљама, дописима Интерпол Београда и МУП-а Републике Србије, дописима Мађарске полиције и др. држава, дописима других органа, разним потврдама итд.

Међутим првостепени суд, о овим битним чињеницама (законитости прибављене документације), не наводи никакве разлоге: шта из ових доказа утврђује, шта се њима доказује, да ли је било потребно да се дописи који су на страним језицима преведу на српски језик. Следом изнетог, изостали су разлози који су од одлучног утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања и саму законитост одлуке. То по ставу већа представља битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 2 тач. 2 ЗКП-а., а на шта је све основано указано у изјављениој жалби бранилаца окривљене АА, адвоката Милоша Цвијића и Душана Машића.

По налажењу већа Апелационог суда у Београду, основано се у изјављеној жалби Тужиоца за организовани криминал указује да је првостепени суд начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а, и у ослобађајућем делу првостепене пресуде који се односи на окривљене ЈЈ и КК који су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 КЗ-а и чланом 61 КЗ-а.

Наиме окривљенима ЈЈ и КК је оптужниоцем Тужиоца за организовани криминал КТ.С бр. 12/07 од 15.04.2013. године стављено на терет да су са умишљајем помогли окривљенима АА да изврши продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 61 КЗ-а, окривљеном ББ да изврши продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика а окривљеном ЛЛ да изврши кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из чл. 359. став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ-а.

Међутим, а како се то основано у изјављеној жалби Тужиоца за организовани криминал указује, изрека ослобађајуће пресуде у односу на ове окривљене не садржи све елементе које свака пресуда у својој изреци треба да садржи, јер не садржи време извршења кривичног дела, облик виности којим су окривљени у време извршења кривичног дела поступали, већ се само у образложењу паушално наводи да се ради о директном умишљају, не садржи ни законски опис облика саучесништва – у конкретном случају помагања, а што је све наведено у оптужниоци Тужиоца за организовани криминал КТ.С бр. 12/07 од 15.04.2013. године.

Имајући у виду и разлоге који се односе на окривљену АА, о чему је било речи у овој пресуди, следом изнетог остаје нејасно за коју од алтернативно прописаних радњи извршења основног облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а, су окривљени ЈЈ и КК ослобођени од стране првостепеног суда услед недостатка доказа, имајући у виду да им је стављено на терет да су помогли окривљеној АА у извршењу наведеног кривичног дела.

Када је у питању окривљени ЈЈ основано се у изјављеној жалби Тужиоца за организовани криминал указује да је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, јер су разлози пресуде о одлучним чињеницама које су предмет доказивања противречни са образложењем пресуде.

Наиме у односу на овог окривљеног из изреке првостепене пресуде произилази да је исти применом одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а ослобођен од оптужбе услед недостатка доказа да је извршио кривично дело, које му је стављено на терет, док из образложења побијане пресуде произилази да је првостепени суд након анализе изведених доказа закључио да се у радњама окривљеног ЈЈ не остварују елементи бића кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 КЗ-а и чланом 61 КЗ-а, а што указује да је онда суд окривљеног требало да ослободи од оптужбе применом одредби члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП-а из разлога што дело за које је оптужен ЈЈ по закону није кривично дело, па је нејасно да ли га суд ослобађа од оптужбе зато што дело које му ставља на терет није кривично дело или зато што нема доказа да је извршио кривично дело.

Окривљеном ЛЛ је оптужницом Тужиоца за организовани криминал КТ.С бр. 12/07 од 15.04.2013. године, стављено на терет да је као директор Савезне управе царина поступајући по плану и договору са окривљеном АА искоришћавањем свог службеног положаја извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из чл. 359. став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ-а. Међутим а како се основано у изјављеној жалби Тужиоца за организовани криминал указује, из изреке првостепене пресуде у делу у којем се овај окривљени ослобађа од оптужбе, произилази да је првостепени суд и у односу на овог окривљеног пропустио да наведе облик радње извршења основног облика кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. став 1 КЗ, а што све садржи наведена оптужница.

Одредбом члана 359 став 1 Кривичног законика, прописано је да је извршилац кривичног дела злоупотреба службеног положаја може бити службено или одговорно лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница из свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности, прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог. Како се из изреке пресуде у односу на окривљеног ЛЛ не наводи коју од алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела из наведеног члана је окривљени предузео, односно за коју од наводно предузетих радњи нема доказа да је окривљени ЛЛ предузео, то је овај суд нашао да је изрека пресуде и у овом делу неразумљива.

Такође се основано од стране Тужиоца за организовани криминал у изјављеној жалби првостепена пресуда побија у овом делу када се указује да је првостепени суд у изреци пресуде у односу на окривљеног ЈЛЈ пропустио да наведе време извршења кривичног дела, облик виности-за који се само у образложењу пресуде наводи да је у питању умишљај, а што све садржи оптужница Тужиоца за организовани криминал КТ.С бр. 12/07 од 15.04.2013. године, што такође чини изреку неразумљивом у смислу одредби члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а.

Првостепени суд у образложењу пресуде на страни 203 између осталог наводи да се у радњама које се окривљеном ЈЛЈ стављају на терет нису стекла сва обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 Кривичног законика, те како се то основано у изјављеној жалби Тужиоца за организовани криминал указује, обзиром да је првостепени суд окривљеног ЈЛЈ ослободио од оптужбе применом одредби чл. 423. став 1 тачка 2 ЗКП- из разлога што нема доказа да је извршио кривично дело које му се ставља на терет, то остаје нејасно да ли га суд ослобађа од оптужбе зато што дело које му ставља на терет није кривично дело или зато што нема доказа да је извршио кривично дело.

Основано се у изјављеној жалби бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, наводи да је првостепени суд изнео садржину свих саслушаних сведока током првостепеног поступка, те је ценио исказе појединих сведока у вези са осталим доказима, али и да је пропустио да цени исказе свих испитаних сведока, а нарочито како се у жалби истиче исказе сведока ЈЉЈ, ММ, НН, ЊЊ и ОО, јер су поједини сведоци различито сведочили о истим чињеницама и догађајима, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 2 тачка 3 ЗКП, јер су повређене одредбе члана 419 ЗКП.

На горе наведени начин првостепени суд је поступио како супротно одредбама члана 419 ЗКП-а, који прописује да суд заснива пресуду на доказима који су изведени на главном претресу и изводи закључак о извесности постојања одређене чињенице на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима тако и одредбама члана 428. ст. 8 ЗКП-а, којом је, између осталог, прописано да ће у својој одлуци суд изнети чињенице које је утврдио у кривичном поступку и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, из којих разлога није уважио поједине предлоге странака, дајући при томе нарочито оцену веродостојности противречних доказа.

Због тога, овакво поступање првостепеног суда, који је изнео садржину исказа свих саслушаних сведока, али их није све ценио, чини образложење пресуде нејасним, у погледу свог закључка да ли је и које исказе прихватио или не, те да ли је из исказа сведока утврдио или није неку битну чињеницу.

Основано се изјављеном жалбом бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, побија првостепена пресуда и то када се указује да је првостепени суд погрешно применио одредбе члана 124 став 1 тачка 2 ЗКП, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, првостепени суд је током поступка најпре извео као доказ налаз и мишљење комисије Градског завода за вештачење од 15.04.2008. године, који је дат од

стране комисије вештака у састабу од Илије Хајдера, Ратка Мрђена и Властимира Јанковића, затим је као доказ извео први допунски налаз и мишљење од 26.02.2013. године, који је дат од стране судског вештака Илије Хајдера, а затим и други допунски налаз и мишљење од 12.08.2013. године, који је дао опет судски вештак Илија Хајдер, иако према стању у списима и наредбама произлази да се ради о изјашњењу представника комисије вештака на примедбе одбране, а не о допуни вештачења, јер за то нису постојали услови у смислу одредбе члана 124 став 1 тачка 2 ЗКП, будући да овом одредбом прописано да ће орган поступка по службеној дужности или на предлог странака наредити да се вештачење понови ако је мишљење нејасно или противречно.

Следом изнетог до понављања вештачења сагласно одредби члана 124 став 1 тачка 2 ЗКП-а, може доћи ако је мишљење нејасно, тј. ако се не може са сигурношћу утврдити шта је вештак закључио или је противречно ако су стручни закључци које садржи мишљење узајамно противречни или ако између њих постоји несагласност.

Међутим, иако су први и други допунски налаз практично изјашњења вештака на примедбе одбране, првостепени суд их не прихвата јер су дати од стране једног члана комисије а затим, погрешно третирајући “налаз-извештај и изјашњење стручних саветника” као доказ, исти на прихвата јер је супротан основном налазу, који, с обзиром на претходно изнети став првостепеног суда, не одговара на примедбе одбране.

Првостепени суд није у довољној мери и на јасан начин изнео разлоге да ли се у конкретном случају ради о допуни основног налаза и мишљења или пак о изјашњењу представника комисије вештака. Ово из разлога што ако се радило о допуни основног налаза то значи да је тај налаз имао недостатке које је требало отклонити или допунити, а што је остало неразјашњено у одлуци првостепеног суда.

С обзиром на напред наведено, нејасно је због чега првостепени суд најпре не прихвата изјашњења вештака Илије Хајдера, као представника комисије а затим, због чега не доводи у везу налазе и мишљења Градског завода за вештачења са примедбама одбране у ком циљу је ваљало, у складу са одредбом члана 126 ЗКП, омогућити стручном саветнику да на законом прописан начин учествује у поступку. У односу на стручног саветника, нису довољни разлози да његово мишљење не прихвата само зато што је у супротности са основним налазом и мишљењем, већ је било потребно навести у чему се састоје супротности налаза стручног саветника са основним налазом, те који су то разлози определили првостепени суд да основни налаз прихвати а мишљење стручног саветника не прихвати.

У погледу налаза и мишљења комисије вештака Градског завода за вештачење од 28.09.2015. године, а према садржини записника ове комисије, чије копије се налазе у списима предмета и које су приложене уз изјављену жалбу, произилази да су током вештачења стављање примедбе, за које се наводи да су “основане”, због чега је првостепени суд био у обавези да да своје разлоге о каквим се примедбама ради, те да ли су оне од утицаја за правилно и потпуно утврђено чињенично стање.

Следом изнетог, првостепена пресуда је уважавањем жалби Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића морала бити укинута. У поновном поступку првостепени суд ће

отклонити наведене битне повреде одредаба кривичног посупка, притом ће имати у виду и остале жалбене наводе Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљене АА, адвоката Душана Машића и Милоша Цвијића, након чега ће за своју одлуку дати јасне и довољне разлоге.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, донео је одлуку као у изреци пресуде сходно одредби члана 458 ЗКП и 459 ЗКП.

Записничар- саветник
Игор Рмандић,с.р.

Председник већа – судија
Зоран Савић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић